

కూలిన చెట్లకు నీడయ్యాడు

మరి

జిగ్గైలు జిల్లా రాయకల్ మండలం
ఇటీక్కుల గ్రామం. నాను వాటు కల్పిత
కార్బూకులుగా పచిస్తూ వచ్చారు. చిన్నప్పుటి
నుంచి నేను వారితో అటవి ప్రాంతానికి వెళ్లిం
దేవాణ్ణి అక్కడ కనిపించే చెట్లను చూస్తే భలే ముహుర్తమే
నేనిది. పచ్చిని చెట్లు, వాటిచి అల్లుకున్న తీగలు, పూసిన
పూలు, వాలిన పట్లలు... పచ్చడనం ఉన్నపోట ఇంత
గొప్పగా ఉంటుందా అనిపించేది. అలా ప్రకృతికి ఏదో
తెలియని అనుబంధం ఏర్పడింది. నేను పెరిగే కొద్ది ఆ
మమకారం మరింత ఎక్కుపైది. చెట్లు, మొక్కల
గురించి ఉంటుందనే ఇంటలో ఔప్పినీ తీసుకున్నా!
తర్వాత డిగ్రీలో బీఎస్సీ బీజెడ్సీ పూర్విచేశాను. డిగ్రీ
తర్వాత తలవ్వుత్తినే జిమనాధారంగా ఎంచుకోవాల్సి
పచ్చింది. చిన్నప్పుటి నుంచి మొక్కల పెంచడం అలవా
టుగా ఉండేది. ఒకపైపు పచ్చడనం పెరుగుతుంటే... మరో
పైపు అభిఘ్రథి పెరుతో జరుగుతున్న ప్రకృతి విధ్యంసం
మనుషుకు కష్టం కలిగించేది. తెలంగాణ తీవ్రి ముఖ్య
మంత్రి కేసిఆర్ చేపట్టిన 'పారిత పశరం' నాకు కొత్త
ఉత్సాహంన్ని ఇచ్చింది. గ్రామస్తుల సహకారంతో,
చందాలు వేసుకొని మరీ మొక్కలు నాటడమే పనిగా
పెట్టుకున్నాను. వాటిని రక్షించే త్రమపులో అందరం భాగ
మయ్యామ్. మా ఊళ్ళో ప్రకృతి వసాని ఏర్పాటుచేశాను.

ట్రాన్‌లొకేషన్

ఇలా హరిత హరంలో ఉన్న క్రమంలోనే ప్రాన్సీలూకే పన్ (చెట్ల తరలింపు) చేపట్టవచ్చిని తెలిసింది. రఘుడా రుల విష్ణురణలో భాగంగా కూర్చేసిన భారీ పుక్కలను వేరేచోట నాబి మళ్ళీ చిగిరింపజ్ఞశాసన్ వార్షు నాలో అస్తని పెంచాయి. దీనిపై మరింత అద్యయనం చేశాను. డైక్షన్ జాతికి చెందిన మర్లి, జావ్యి, రావి లాంటి భారీ పుక్కలు మాత్రమే ప్రాన్సీలూకప్పన్ ద్వారా తిరిగి బటుకు తాయిని తెలుసుకోగలిగాను. ఈ క్రమంలోనే గతేడాది మా గ్రామానికి చెందిన చెవ్వపునేని హిమవంత రావు గారి తోల్టులో అరవె, డెచ్కుపురిద వయసున్న భారీ పుక్క

లను తొలిగిస్తున్నారని తెలిసింది. ఆ చెట్లను ఎల్లాగొని
బలికించాలని అనుకున్నాను. హిమవంతరావు గారితో,
ప్రభుత్వ అధికారులతో మాట్లాడాను. వారు నా చొర
మను ప్రశన్లించారు. చెట్లను త్రాన్స్‌లోకప్సన్ చేయుచూనికి
సహాకరిస్తామన్నారు. అయితే, కొండరు మాత్రం నన్ను
పిచ్చోట్టి చూసినట్టు చూశారు. అవేషి పట్టించుకోలేదు.
చెట్లను వేళ్ల సహ తరలింపడానికి హిమవంతరావు గారే
జీవిశి, బ్రాక్షర్ ఏర్పాటుచేశారు. పదిహేను భారీ వృక్షా
లను భలికించే పనిని ప్రారంభించాను. ముందుగా చెట్ల
కొమ్పులన్నిటినీ తెలిగించాను. కాండం, వేర్పు మాత్రమే
ఉండేలా చూసి, వృక్షాన్ని పెకిలించి త్రాక్షలో తరలిం
చేండుకు ఏర్పాటుచేశాను. నా పట్టుదల చూసి గ్రామ
స్తులు కూడా ఈ ప్రయత్నంలో భాగమయ్యారు. అదికా
రుల చౌరపత్రి ఇటిక్కులు వాగు పక్కనున్న పోరంబోక్క
(ప్రభుత్వ భూమి) పుట్టంలో ఈ చెట్లను తరలించి
నాటాం. కాండాలను నాటిన తర్వాత వాటిచీ ఫంగ్నీ
పచ్చే ప్రమాదం ఉంటుంది. వివిధ రసాయనాలు
వాడుతూ, నెల లోజులపొటు క్రమం తప్పుకుండా వాటాన్
కూరారింగ్ చేశాను. మా ప్రయత్నం పలించింది. మేం
త్రాన్స్‌లోకప్సన్ చేసిన 15 చెట్లలో 14 బతికాయి. మొడు
వారిన ఆ చెట్ల ఇప్పుడు పచ్చాగా కళకళలాడుతూ కను
విందు చేసున్నాయి. వాటిని చూసుంటే చినిపోయి వ్యక్తి

అవ్యక్తి పెలిగిన ఊరు..
 తిలిగిన చోట్లు.. నడిచిన బాటలు
 అంతటా పచ్చదనం పలకలించేచి.
 వనసీమలో విహాలించిన అతని
 బాల్యం పచ్చని చెబ్బు ప్రగతికి మెట్లు
 అన్న సూక్తిని నేర్చించి. అలా చిన్న పుట్ట
 నుంచి ప్రకృతితో మమేకమైన ఆయన
 లెక్కకుమించి మొక్కలు నాటాడు.
 ఇప్పుడు పచ్చదనాన్ని పరిరక్షించడంలో
 శక్తికిమించి ప్రయత్నిస్తున్నాడు.
 వివిధ కారణాల వల్ల కూలివేతకు
 గురవుతున్న భారీ వ్యక్తాలకు ఆయువు
 పోస్తున్నాడు. మోడువాలన మానులకు
 నిలువ నీడనిస్తున్న సుంకిశాల సత్తయ్య
 చేసున్న పయత్తు అయిన మాటలీనే...

మళ్ళీ ప్రాణం పోసుకొని.. కండముందు తిరుగుతున్నట్టు అనిపిసున్నది.

ముఖ్య బులతికిదాం..

మారిన కాలంలో రోడ్డు విస్తరణ చాలా కీలకమైంది.
ఈ కమంలో భారీ పుకాలు తొలగించాల్సి వస్తుం

టుడి. వాటిని అలగా రోడ్సు పక్కగా వదిలిముద్దు. త్రాన్నలోపే చేస్తే ఏడాదిలోనే వందెండ వ్యవస్థ మళ్ళీ జీవం పోవుకొని.. మరో నూరేండ్ర స్నిగ్ధిస్తుంది. ఒక భారీ ప్రక్కాన్ని త్రాన్నలోకపే చేసే, బతించడానికి సుమారు రూ.12 వేల పరక ఖరు అవుతుంది.

ప్రజుత్తును, స్వస్థుడ సంస్థలు తలుచుకుంటే ఇదేమంత పెడ వ్యాయం కాదు. జిత్తులో - కరీంనగర్ రహాదారి విశ్వరథలో కొన్ని పెద్దవెద్ద చెట్లు తొలిగించాల్సి వస్తున్న దని వార్తలు వచ్చాయి. త. విషయాన్ని కలెక్టర్ దృష్టికి తీసుకొన్నాను. అదికారులు అందగా నిలిష్టై వాటిని ప్రాణ్య లోకప్పన్ చేయడానికి నేను సిద్ధంగా ఉన్నాను.

... కొత్తాలి మహార్ కుమార్, జగిత్యాల
బామ్మకంటి వెంకట రమణ,
రాయలక్కు